

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 3, ročník XXIII
Neděle 20. května 2012

Z obsahu čísla

- < Pozvěte své známé na Noc kostelů
- < Eucharistický průvod
- < Pozvání ke stolu
- < O biřmování s M. Dřímalem
- < Víme, co říkáme v Otčenáši?
- < Obnova biřmovacích závazků
- < Jáhenské svěcení
- < Návštěva kněze u nemocných
- < Zprávy z arcibiskupství
- < Zprávy z Charity
- < Svatovojtěšská veselice
- < Miniřor - závěrečný dvouden
- < K zamyšlení
- < Žabičky v divadle
- < Setkání Misijních klubek
- < Ze života Tomíků
- < Víkendovka Sluníček
- < Osmisměrka

Duch svatý v našem životě

Bylo jednou jedno peklo. Kolem velikého stolu plného dobrot seděli lidé trápeni nevýslovným hladem. Nemohli se najíst, protože k tomu mohli použít jen obrovsky dlouhé vidličky, které jim do úst nedosáhly. A bylo jedno nebe. Tam seděli lidé kolem stejně prostřeného stolu s dlouhatanánskými vidličkami, a přesto byli všichni sytí. Jak to? Krmili totiž jeden druhého. Zatímco v pekle vládlo sobectví, nebe bylo plné lásky a radosti – plné Božího Ducha.

V souvislosti s nadcházejícími svátky se mi nabízí otázka: Co vlastně já sama od slavnosti Seslání Ducha svatého očekávám? Toužím dát Pánu co nejvíce místa ve svém srdci? Jsem připravená být užitečná taky pro ostatní? Myslím, že to podstatné je - pustit Ježíšova Ducha do každého okamžiku svého života.

Když mastím svačiny, dělat to s láskou ke svým dětem i k Bohu, když plním své pracovní povinnosti, pozvat Ho i k nim. Uvědomovat si Jeho blízkost, když kácím strom nebo kopy járky na brambory. Když je mi smutno nebo hezky, když mám trápení nebo se raduji, v každičké chvíli mi Ježíš chce být nablízku. Kdyby se podařilo, aby On byl zřetelněji vidět z mého života, kdyby ho celý pronikl, byla by to jistě ta nejlepší evangelizace pro mou rodinu, sousedy, spolupracovníky.

Jenže rozdávat mohu jen z toho, co mám, co sama načerpám. A jak se na ten jediný nejvzácnější životodárný Pramen napojit, když si sama připadám jako okrápaný, rezavý a děravý hrneček? Chce to jen jedno - dát Pánu tu možnost v nás působit, nabídnout Mu své ubohé síly a možnosti. Každý si může najít to svoje místočko, kde je mu s Ježíšem dobře, ať už ve svátostech, modlitbě, adoraci, v Písmu svatém. Protože jen On sám může skrze svého Ducha naplnit naše srdce opravdovou hlubokou radostí a pokojem, kterým máme „krmít“ nejen sebe, ale i všechny hladové kolem nás. ▢

Míša Kocháňová

Program Noci kostelů v Otrokovicích

Farní kostel sv. Vojtěcha

18:00-18:50	Bohoslužba
19:00-19:05	Slavnostní přivítání
19:05-19:20	Hrají a zpívají Hvězdičky - pěvecké vystoupení děvčat od 6 do 13 let
19:20-20:00	Volná prohlídka kostela - během prohlídky zní varhanní hudba
20:00-20:20	Kostel sv. Vojtěcha - výklad o kostele a jeho historii
20:30-21:00	Chválu Ti vzdám - hudební a pěvecké vystoupení scholy aneb muzika mladých nejen pro mladé
21:00-21:15	Volná prohlídka kostela - během prohlídky zní varhanní hudba
21:15-21:45	Radostná zvěst v hudbě staletí - koncert duchovní hudby v podání smíšeného chrámového sboru
21:45-22:00	Volná prohlídka kostela - během prohlídky zní varhanní hudba
22:00-22:30	Zpívá Magna Mysteria - písně z 12.-17. století v podání vokálního kvintetu v dobových kostýmech
22:30-23:00	Volná prohlídka kostela - během prohlídky zní varhanní hudba
23:00-24:00	Volná prohlídka kostela

Doprovodný program

Budme světlem pro druhé - výstava svíček a svícňů

Zdobení svíček - rukodělná aktivita pro každého (pouze 19 - 22 hod)

Vyhledávání v matrikách

Výstup na věž a ke zvonům

Doprovodný program pro děti

Průzkum kostela aneb co v něm najdeme - poznávací hra pro děti

Kreslíme kostel (pouze 19 - 22 hod)

Kostel sv. Michaela

18:00-19:00	Volná prohlídka kostela
19:00-19:45	Mariánský akatist - zpěv děkovně-oslavného hymnu, jedné z nejznámějších modliteb byzantské liturgie
20:00-22:00	Volná prohlídka kostela

Kaple sv. Anny - Kvítkovice

18:00-22:00 **Volná prohlídka kaple**

Ve všech třech kostelech budeme zapalovat svíčky za ty, které máme rádi.

Pozvěte své známé na Noc kostelů

V pátek 1. června 2012 čeká naši farnost Noc kostelů, kdy se otevrou dveře kostelů v Otrokovicích a Kvítkovicích, ale i mnoha dalších kostelů v našem okolí, v celé olomoucké diecézi, také v celé ČR a v mnoha evropských státech.

Letošní Noc kostelů je vedena myšlenkou sv. apoštola Pavla: „Vy všichni jste děti světla. Nám nevládne noc ani temnota.“

K čemu je Noc kostelů

Bude to večer, kdy budou do našich kostelů přicházet návštěvníci, občané našeho města, lidé nevěřící nebo lidé stojící na okraji církve nebo našeho farního společenství. A my jim máme představit křesťanství, jeho hodnoty, principy. Máme jim také připravit prostor pro vzájemné setkání, tolik vzácné v dnešním uspěchaném světě, a seznámit je se společenským a kulturním významem kostelů. Nebo jim prostě říci, že v kostele je fajn.

Věru, těžký úkol, ale snad jsme se na něho zodpovědně a po mnoho měsíců připravovali, tak by se mělo vše zdařit. Přípravný tým musel nejen zajistit program, ale také pořadatele, propagaci, organizaci vlastní akce, občerstvení pro organizátory, kteří budou po mnoho hodin dozírat na bezchybný chod akce, a mnoho dalších věcí.

Jak získat návštěvníky

Jenže jak dostat lidi do kostelů? Jak uspět v nerovném souboji s mnoha televizními kanály, s nabídkou kin, internetu, s množstvím zábav, diskoték a akcí v restauracích?

Jedním z důležitých ale i nejsložitějších bodů přípravy byla propagace akce. Pomáhá nám koordinovaná společná reklama kostelů Zlínska a Vizovicka, kontakto-

vani jsme noviny, televizi, rádia, poprosili jsme i vás, abyste letáček Noci kostelů vyvěsili v místě vašeho bydliště.

Pozvěte své známé

Na webových stránkách zlínské farnosti visel po dlouhou dobu nápis: *Pozvěte k nám na Noc kostelů své věřící i hledající známé.* To je nápad! Kdyby každý z nás, co chodí do kostela (a je nás kolem osmi set) pozval jednoho svého známého, to by bylo návštěvníků. Zkusme to!

A co jim říci?

- Že určitě zakusí pěknou a přátelskou atmosféru,
- že se mohou podívat do starých matrik nebo do zvonice našeho kostela,
- že budou zpívat všechny naše pěvecké sbory a že určitě ze sebe dostanou to nejlepší, co umějí,
- že pod kostelem bude ke zhlédnutí zajímavá výstava.

Chrámový sbor

Lenka Květáková, která se podílí na vystoupení chrámového sboru, odpovídá na všetečné otázky Farního občasníku takto:

V programu se o vystoupení sboru hovoří jako o hudbě z průběhu staletí. Co si od vás poslechneme?

Náš smíšený chrámový sbor připravuje pro návštěvníky kostela drobné duchovní skladby z období 16. století až po současnost. Jejich autory jsou např. Italové T. Susato, G. O. Pitoni, skladatel belgicko-francouzské národnosti C. Franck, Američan G. Young, ze soudobých Francouz C. Fraysse i čeští P. Zavičák či pan J. Novák. Zazní také spirituál a zhudebněný žalm.

Která skladba bude pro návštěvníky asi nejpritažlivější?

K oblíbeným a poměrně často zařazovaným v repertoárech pěveckých sborů patří skladba Panis angelicus od C. Francka.

Přesto si myslím, že v poměrně pestré nabídce zajímavých drobností mohou být návštěvníci osloveni i těmi méně populárními a na první pohled nenápadnými "dílký". K tomu bych každému ráda popřála otevřené a vnímavé srdce.

Věž kostela

Na základě zájmu z loňska bude letos otevřen i vstup do zvonice. Nebude možné vylézt až úplně ke zvonům, protože zvony nemají bezpečný ochoz, kam by se dalo postavit. Návštěvníci se ale budou moci alespoň zčásti protáhnout poklopem, aby zvony viděli a mohli se pokochat jejich krásou. Vstupu na věž a ke zvonům bude šéfovat Martin Kováč.

Martine, naše věž není zrovna stavěná pro návštěvníky, že ne?

No, to není. Vystupuje se na ni po příkrých schodech a nahoře není moc místa. Přimo u zvonů není místo vůbec – naše tři zvony

prostor věže bezesbýtku vyplní.

A bude to nahoře bezpečné?

Určitě ano. Vše bude dobře připravené. Budou tam pořadatelé, kteří na vše budou dohlížet, a vystupovat se bude jen po menších skupinkách, aby nevznikaly tlačence.

Na věž i týden předem

Protože vloni docházelo u vstupu na věž k návalu a letos se vzhledem k otevření zvonice dá čekat zájem ještě větší, připravili organizátoři jednu novinku. Po páteční dětské mši svaté 24.5. (tedy týden předem) bude věž i se zvony otevřená. Prosíme všechny domácí, aby využili této příležitosti, podívali se na věž v pátek 24.5. a na Noc kostelů uvolnili věž pro naše hosty.

Tak tedy, pozvěte své známé na Noc kostelů! ☺

Pavel Ludvík

Z liturgiky - eucharistický průvod

Zanedlouho nás čeká slavnost Těla a Krve Páně. Tento velký svátek je spjat s jednou nápadnou zvyklostí – a to s průvodem, v němž se nese Nejsvětější svátost. Na konci mše kněz vezme do rukou monstranci s tělem Kristovým a bude následovat slavnostní procesí se zpěvem a modlitbami. Svátek Těla a Krve Páně byl pro celou církev zaveden Urbanem IV. roku 1264, rozšířil se ale až od 14. století, kdy je již doložen i s eucharistickým průvodem. Na zavedení svátku měla vliv vidění Juliány z Lutychu. Kromě slavnosti Těla a Krve Páně známe eucharistický průvod na Zelený čtvrtek na konci mše svaté, v mnohých krajínách po velikonoční vigílii apod. Velkého rozmachu zažila procesí v baroku. U nás byly náboženské průvody potlačeny komunistickým režimem a po roce 1989 na mnoha místech znovu obnoveny. Co vlastně eucharistické procesí vyjadřuje? Takovým slavnostním průvo-

dem vzdává Církev nejvyšší hold Ježíši Kristu přítomnému v proměněné hostii. Proto se také projevuje Kristu úcta okouřováním kadidlem, zvukem zvonků a zpěvem, někde použitím baldachýnu, přítomností družiček apod. Není to tedy triumfalismus, ale vzdání pocty Kristu, projev víry Církve a díkůvzdání za vzácný dar eucharistie. Každý křesťan účastí v tomto procesí dává najevo svou víru v Eucharistii. Církev si váží přítomnosti věřících na tomto úkonu víry, a proto je účast na eucharistickém průvodu obdařena možností získat za obvyklých podmínek plnomocné odpustky. „Ať toto naše eucharistické procesí vyzní jako projev naší živé víry, že Kristus je přítomný jako zmrtvýchvstalý a oslavený Pán mezi námi, a jako vyznání velké lásky vůči našemu Spasiteli.“ (ze slovenského Benedikcionálu). ☺

Štěpán Horký

Pozvání ke stolu

Květen je i v naší farnosti měsícem slavnostního prvního svatého přijímání. Vzpomínáte si ještě na den, kdy jste byli u prvního svatého přijímání? Kolik vám bylo? Jak jste ten den a přípravu na něj prožívali? Na co jste se nejvíc těšili? Vnímali jste podporu rodičů, příbuzných a kmotřů? Možná dodnes uchováváte dárky, které jste tehdy dostali.

Nedávno jsem náhodou otevřela jednu knihu právě na stránce s kapitolou nazvanou První svaté přijímání. Zatím neprozradím název ani autora knihy. Můžete zkusit hádat...

„V tom množství dětí a rodičů v den prvního svatého přijímání bylo téměř nemožné zachovat soustředění. Má matka mi toho rána nedovolila s nikým promluvit. Doprovodila mě k posvátnému stolu, modlila se se mnou přípravné modlitby i poděkování... Nechtěla, abych se toho dne zabýval jakoukoli manuální prací. Čas jsem věnoval četbě a modlitbě.

Vícekrát mi opakovala tato slova: „Můj synu, dnešek byl pro tebe velkým dnem. Jsem si jista, že se Bůh stal pánem tvého srdce. Slib mi, že se budeš snažit být po celý svůj život dobrý. K svatému přijímání chod' často, ale nikdy ne s hříchy ve svědomí. Zpovídej se vždy upřímně. Snaž se být vždycky poslušný. Chod' s radostí na katechismus a poslouchej Boží slovo. Pro lásku Boží se vyhýbej všem, kdo vedou neslušné řeči. Jsou jako mor.“

Ano, jak napovídá úvodní věta, je to dávná vzpomínka. Copak dnes je při slavnostním prvním svatém přijímání v kostele takové množství dětí a rodičů? To platilo dříve, třeba právě v roce 1826, kdy se slavností účastnil náš vypravěč, tehdy jedenáctiletý. Kdo je to? Asi jste poznali, že autorem je Don Bosco (viz Don Bosco: Můj život pro mladé, Portál, Praha 2007).

Pro děti je jistě doba přípravy na první svaté přijímání dobou očekávání, napětí, těšení. Letos se k této slavnosti chystalo

osm dětí z naší farnosti. Jak se děti připravovaly? Cílem přípravy v hodinách náboženství je, aby si děti vytvářely a rozvíjely svůj vztah k Bohu i k sobě navzájem. Například mají v každé hodině zažít radost ze setkání s Ježíšem Kristem i se svými kamarády, učí se soustředit, ztišit se, naslouchat, vnímat potřeby druhého, vcítit se do pocitů druhého, pomáhat si, dělit se s ostatními, sdílet prožitky, přemýšlet o svém životě a svých skutcích ve světle víry, zkrátka mají růst v Boží blízkosti. V hodinách se pro tyto cíle využívají metody zážitkové pedagogiky.

Příprava v hodinách náboženství je sice důležitá, ale na prvním místě vždy zůstává starostlivé vedení rodičů, jejich příklad víry žité každý den.

Příprava v hodinách náboženství je sice důležitá, ale na prvním místě vždy zůstává starostlivé vedení rodičů, jejich příklad víry žité každý den. Bez podpory rodičů by práce všech katechetů mohla být marná. Také proto je v rámci přípravy dětí k prvnímu svatému přijímání v průběhu školního roku zařazeno několik hodin s účastí rodičů. Úvodní hodina je dokonce vždy setkáním rodičů bez dětí a má název Pozvání ke stolu. Několik setkání pro děti i s rodiči proběhlo v kostele. Mluvili jsme o křtu, slavili jsme první svátost smíření, poslední večeři jsme si připomněli lámáním chleba a podáváním „vína“, s dětmi jsme prošli křížovou cestu a radovali se z Kristova vzkříšení.

Děti už vědí, že každý má u stolu Páně své místo. Své místo u stolu už zaujaly. Snad se Bůh stane pánem jejich srdcí, tak jako to řekl Donu Boscovi jeho zbožná matka. ▢

Renata Slováčková

O biřmování s Maxem Dřímalem

Před Velikonocemi proběhla v naší farnosti obnova svátosti biřmování pro mladé lidi, kteří tuto svátost před pár lety přijali. Obnovu vedl o. Max Dřímal z Fryštáku a při této příležitosti poskytl Farinému občasníku rozhovor.

Kdyby měl teolog popsat svátost biřmování, jak by to udělal?

Katechismus katolické církve říká o této svátosti, že společně s eucharistií a křtem tvoří souhrn „svátostí uvedení do křesťanského života“. Naplňuje se jí křestní milost, tedy dovršuje křest. No a dokument II. vatikánského koncilu o biřmování praví, že nás dokonaleji spojuje s církví, obdařuje zvláštní silou Ducha sv. a tak jsme ještě více povinni šířit a bránit víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové. A protože II. vatikánský koncil byl shromáždění nejvyšších teologů a závazné shromáždění církve, tak bych řekl, že teolog by stejně nakonec došel k této definici.

A jak by svátost biřmování popsal kněz z lidu Max Dřímal?

Jako doping na mnohdy nelehké cestě životem...(jestliže to dotčný chce tak vnímat).

Na rozdíl od dopingu ve sportu je toto povolený doping. Takže ho máme užívat často, je to tak?

Je, a není to trestné.... Akorát že tento doping jako takový lze přijmout jen jednou za život (svátost biřmování přijímáme pouze jednou), ale v mnoha jiných formách lze působení Ducha svatého přijímat po celý život.

Má biřmování nějaký předobraz v Bibli?

Samozřejmě. Ve Starém zákoně proroci mluví o spočinutí Ducha Pána na očekávaném Mesiáši, v Novém zákoně je to samotný Ježíšův křest. Několikrát mluví sám

Ježíš a slibuje vylítí Ducha. K naplnění pak dochází o Letnicích. A děje se tak v církvi dodnes prostřednictvím nástupců apoštolů. No konečně, jestli chcete, otevřete si katechismus a tam u kapitoly biřmování najdete i jednotlivé biblické souřadnice.

Otec arcibiskup vyzýval k biřmování i starší lidi. K čemu může být biřmování těm, kteří často mají ty nejsložitější a nejtěžší období života již za sebou?

A jak víte, že ti „starší“ mají nejsložitější a nejtěžší období za sebou? Myslím, že život je tak složitý, rozmanitý a barevný, že i kdyby přijmul biřmování člověk na smrtelné posteli, má pro něj velkou cenu. Vždyť je to svátost. A svátost vždy posiluje, jestliže tomu chce člověk věřit, a opírá se o to, co o dané svátosti říká biblické poselství, církev na její učení.

Vzpomínáte si na své biřmování, kolik vám tehdy bylo let?

Moc ne, byla se mnou biřmována „cérka“, (jak my na Valašsku říkáme), co se mně líbila, a to bylo pro mne tehdy asi to podstatné. Bylo mi zhruba 18.

Byl jste si tehdy vědom významu této svátosti, cítil jste ho?

Ani ne, byl u nás tehdy P. Valenta, dej mu Pán Bůh věčnou slávu, už je u Hospodina. Byl takový lidský. Spíš to společenství biřmovanců bylo fajn. Já měl tyhle věci totiž tak trochu přirozeně v sobě, pocházím z tradiční konzervativní katolické věřící rodiny. Teď nevím, jestli je to plus nebo minus. Možná od každého trochu.

Jaké výhody a nevýhody má člověk, který pochází z tradiční katolické rodiny?

Výhody? Že člověk hned tak na něco nedá, myslím hodnoty, názory. Ale musí se prát s mnoha postoji, dělat žebříček hodnot, musí se učit být tolerantní. 4

Dopletná v Přerově: Víme, co říkáme v Otčenáši?

Páté Dopletné se v Přerově 21.4.2012 zúčastnily paní Sedláčková a Šmiková. Škoda, že jste se nepřihlásily jiné pletařky, které jste na tomto setkání ještě nebyly. Duchovní slovo pronesl Mgr. Vladimír Basler, kancléř olomouckého biskupství. Rozebíral kapitolu "Otče náš" z knihy Ježíš Nazaretský od svatého otce Benedikta XVI. „Od té doby, co jsem knihu přečetl, modlím se tuto modlitbu, úplně jinak, než před padesáti lety,“ řekl otec Basler.

Tuto kapitolu rozdělil autor do několika částí. Oslovení „Otče náš...“ - obracíme se na samotného Boha, který je Otcem nás všech. „Posvěť se jméno tvé...“ - ty sám jsi uznáván ode všech lidí. Křesťan má být Bohu ke cti. „Buď vůle tvá...“ – „Tvá vůle ať se stane,“ - sjednocení s Ježíšem v Getsemanské zahradě.

Následují prosby - prosíme za věci, které potřebujeme na tomto světě: „Chléb náš vezdejší...“ – „Proste a bude vám dáno...“ - slovo Ježíše. Náš chléb - eucharistie, pro život věčný.

„Odpusť nám ...“ - největší problém člověka - hřích, odklon od Boží vůle. Bůh váže své odpuštění našich provinění na odpuštění člověka člověku.

„Neuveď nás...“ - Bůh nám dává v našem životě prožívat zkoušky, abychom jednou obstáli před ním. Prosíme, aby-

chom nesešli z cesty do Božího království. Zkouškou nás Hospodin posiluje a dává nám takové, jaké uneseme, i když si myslíme, že je to někdy nad naše síly. Vzorem nám je Panna Maria.

„Zbav nás ...“ - nedopusť, abychom podlehli svodům zlého.

„Amen“ - říkáme Bohu „Ano, tak to je.“ Hebrejsky - „V to věřím.“

Otče náš je modlitba za všechny lidi ve světě. Kdo se právě modlí ve světě tuto modlitbu, modlí se i za mne i za vás jednotlivě. Je to vyjádření nekonečné Boží lásky ke každému člověku na zemi. Přečtete si tuto knihu a zamyslete se, jak na vás zapůsobil rozbor modlitby „Otče náš“. I to nám všem doporučil, tedy i vám, milí farníci, otec Basler.

Pan arcibiskup Graubner navštívil již i leprosária a přesvědčil se, že vaše obvazy, milé pletařky, pomáhají nemocným. Děkuje vám za vaši práci a žehná vám. O dalším průběhu setkání se dočtete až v dalším Občasníku.

24. 2. 2012 odvezl p. Výleta od nás 220 ks obvezů a pí Sedláčková předala na Dopletné 19 ks obvezů, tedy celkem 239 ks. Nakoupily jsme 35 ks příze za 700 Kč.

„Odpouštějme si vzájemná provinění a Boží láska nás posílí.“ Za vaši práci a dary vám za malomocné děkujeme. ▢

M. Knapková a M. Šmiková

Dokončení z předchozí strany

V březnu jste u nás vedl obnovu svátosti biřmování – setkání již biřmovaných mladých lidí. V čem jsou taková setkání užitečná?

No v každém případě v tom, že se zase znovu pokouší farář farnost nastartovat a zachytit mladé lidi Bohem samotným.

Mottem této akce byl Exupéryho výrok: „Poušť je krásná tím, že v ní lze najít studnu.“ Našel jste mezi mladými u nás

nějakou studnu, něco, co vás povzbudilo, zaujalo?

Naslouchání a trpělivost každého, kdo tam byl. Protože moje řečnická nedokonalost a zběhlost v technice, kterou jsem potřeboval k danému tématu, byla nedostatečná. ▢

Ptal se Pavel Ludvík

Farní zprávy

Křty, sňatky a pohřby za poslední období

Křty: Ondrej Komlóši, Zdeňka Daňková, Jiří Kozel, Monika Hlavičková, Daniel Hlavička, Eliška Marie Jánošíková, Beata Marie Babíková, Matyáš Čechmánek, Tomáš Kvapilík

Sňatky - církevní zplnění manželství: František a Zdeňka Daňkovi

Poslední rozloučení: Denisa Hánová, Anežka Mašláňová, Bohumila Baďurová, Růžena Doleželová, Ludmila Vášová

Obnova biřmovacích závazků

Hlavním okamžikem letošního roku v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum je slavnost Seslání Ducha svatého. V sobotu 26. 5. proběhne svatodušní vigilie, při které jsou všichni biřmovaní věřící zváni, aby završili úsilí letošního roku obnovou biřmovacích závazků. Program začne ve 20 hod. adorací, jejíž součástí budou zpívané nešpory s kytarovým doprovodem a další modlitby k Duchu svatému. Ve 21 hod. začne mše svatá v podobném duchu jako velikonoční vigilie žehnáním ohně a zapalováním svící před kostelem. Na závěr bohoslužby slova budou věřícím položeny tyto otázky:

▫ *Když jste přijali svátost biřmování, stali jste se lidmi odpovědnými za život církve a obdrželi jste sílu vydávat Kristu svědectví slovem i životem. Vaším přispěním má*

Boží království růst a směřovat ke svému naplnění. Proto se vás ptám: Chcete i nadále žít tak, abyste se nebeskému Otci ve všem zalíbili, jako se mu zalíbil Kristus?

▫ *Chcete vydávat věrohodné svědectví o Kristově smrti a vzkříšení a stát se nástrojem záchrany svých bratří a sester?*

▫ *Chcete i nadále být věrní Božímu Duchu, nechat se jím neustále vést a jste připraveni přijímat od něho stále nová a nová obdarování?*

Svoji kladnou odpověď ukážeme Bohu, že skutečně stojíme o to, aby svátost biřmování měla v našem životě opravdový smysl. Srdečně jsou zváni i všichni ti, kteří biřmování dosud nepřijali, protože to pro ně může být vhodným krokem na cestě k této svátosti. ▫

Jáhenské svěcení v Olomouci

V sobotu 16. června přijme jáhenské svěcení Ladislav Sovadina. Pochází z Přílepu z farnosti Holešov, ale řadu let pracoval a bydlel v Otrokovicích. V tu dobu začalo zrát jeho povolání ke kněžské službě. Proto se také do kněžského semináře přihlásil z naší farnosti. Nyní je jeho formace v kněžském semináři u konce.

Pro naši farnost je to příležitost poděkovat Pánu Bohu, že v našem farním společenství uzrálo další duchovní povolání. To můžeme zejména svojí účastí na jáhen-

ském svěcení. Vzhledem k malému počtu svěcených, kteří budou maximálně tři, bude tím více vítané, když tyto kandidáty kněžství během jejich svěcení doprovodí také od nás větší počet věřících.

Za tím účelem je v plánu společná cesta autobusem. Odjezd bude v 7:30 hod. Po obřadech by byla v Olomouci přestávka na oběd, nebo lze čas využít k návštěvě arcidiecézního muzea či jiných památek. Cestou nazpět bychom navštívili poutní místo Dub nad Moravou. ▫

Návštěvy kněze u nemocných

Evangelium 5. neděle velikonoční nám představilo podobenství o vinném kmeni a ratolestech. Posláním každého křesťana je být užitečný pro Boží dílo spásy. Jenže to není možné bez podobného propojení s Ježíšem, jako je to s ratolestí, která přináší ovoce, pokud je propojena s kmenem. V největší míře se toto spojení s Ježíšem tvoří skrze svátosti. Bez nich je to podobné, jako když se ta ratolest odřízne od kmene. Někdy to odříznutí u věřících od Bohem nabízených milostí není sice úplně dobrovolné, ale přitom je zbytečné. Nejčastěji se jedná o staré a nemocné věřící, kteří už nemohou přicházet do kostela.

Možná ještě neobjevili, o jaké jde milosti a že je tedy dobré projevit o ně zájem, i když se člověk do kostela nedostane. Někdo se možná bojí obtěžovat kvůli tomu kněze a požádat ho o návštěvu. Jenže posláním kněze je přece na prvním místě zprostředkovat věřícím Bohem nabízené milosti. Někdo má stále ještě mylně spojenou návštěvu kněze pouze s okamžikem, kdy už se člověk loučí se světem. Ale co pak nám Pán nabízí projevy své lásky a sílu svých milostí až tehdy, když budeme umírat?

Pokud to ale věřícím nedochází, zůstanou pak ve stáří jako ta ratolest odříznuta od kmene, která bez užitku uschne. Jenže když je člověk starý a nemocný, jaký ještě užitek lze od něho čekat? My ale nemůžeme myslet jen na ten viditelný užitek. Právě v síle Božích milostí může třeba i člověk upoutaný na lůžko přinášet do světa mnoho neviditelného užitku. Jestli je takový člověk posilován ve vytrvalých modlitbách, jestli jsou jeho bolesti a oběti trpělivě odevzdávány Bohu, pak si to Pán Ježíš může všechno použít ve prospěch jak jeho duše, tak i pro poslání celé církve.

Pokud si tito lidé sami netroufají požádat o návštěvu kněze, tím spíš je dobré všimát si, komu by šlo návštěvu kněze a svátosti zprostředkovat. Pokud znáte z kostela někoho, koho tu už delší dobu nevidáte, je to příležitost, jak o něj praktickým

způsobem projevit zájem. Někdy mají lidé obavy z toho, jak by vlastně měli být na návštěvu kněze připraveni. Nebo jim někdy nemusí být příjemné zvát ho do méně udržovaného prostředí domova starého člověka. To všechno jsou ale celkem bezvýznamné starosti proti tomu, jakou vážnost bychom měli přikládat starostem o Bohem nabízené milosti. Pro Ježíše přítomného ve svátostech nemůže být žádné prostředí a životní podmínky překážkou, aby mohl přijít tam, kde o něj stojí. Jedinou překážkou je nezájem člověka.

Na druhou stranu je ale jistě velmi dobře, když se prostředí nemocného na návštěvu kněze, který přichází udělit svátosti, vhodně upraví. U nemocného se může připravit něco jako oltářík. Ideální je prázdný stolík pokrytý bílým ubrusem, na něm postavený křížek a zapálené svíce. Ale pokud tyto podmínky nejsou, poradí si kněz tak, že má nádobku s hostií poád u sebe. Hlavní tedy je, aby tuto možnost získali takoví věřící, kterým by to opravdu prospělo. n

o. Josef Zelinka

Zprávy z arcibiskupství

Setkání pro ovdovělé

Centrum pro rodinný život Olomouc zve v sobotu 2. 6. 2012 od 9.30 do 15 hod. do Olomouce na „Setkání pro ovdovělé“, které se koná ve 2. patře budovy Kurie arcibiskupství na Biskupském nám. 2 v Olomouci
Program: P. Bernard Slaboch: Naděje a umírání, Bc. Marcela Řezníčková: Řešení životních úkolů ovdovělých na příkladech života světců, MUDr. Jitka Krausová: Ještě ne, ale už přece. Informace na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 tel.: 587 405 250-3 nebo na www.rodinnyzivot.cz.

Duchovní cvičení VIA

Duchovní cvičení určená pro mladé muže od 17 do 40 let a zaměřená na rozlišování povolání se uskuteční 30. 7. – 3. 8. 2012 v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci. Cena 700,- Kč. Více informací a přihlášky na: www.knezskyseseminar.cz/via

Zprávy z farnosti

Poděkování farnosti a pozvání na cimbálovou muziku

Milí farníci,
v minulých farních listech jsme vás žádali o pomoc při mytí oken na Charitním domově v Otrokovicích. V uvedeném termínu přišly tři ženy, dobrovolnice, a mimo termín další tři. Myly okna na chodbě a opravdu nám výrazně pomohly. Ráda bych jim touto cestou za nás za všechny poděkovala za vstřícnost a hlavně praktickou pomoc.

Dovolte mi, abych vás všechny co nejširěji pozvala na IV. ročník posezení u cimbálu, a to dne 21. května 2012. Přijďte se podívat, jak se nám daří, a přijďte se pobavit spolu s námi. Těšíme se na vás. ▢

*Za všechny uživatele a pracovníky
Zdeňka Vlčková, vedoucí Charitního domova*

Venkovní trampolína z vánočního programu E.ON

Na konci minulého roku jsme reagovali na výzvu o možnosti zapojení se do vánočního programu společnosti E.ON, jehož účelem bylo poskytnout podporu azylovým domům pro matky s dětmi a jiným neziskovým organizacím v oblasti volnočasových aktivit pro své uživatele.

Nový domov Otrokovice (NDO) požádal o poskytnutí částky 3.690,- Kč na pořízení venkovní trampolíny. Ve výběrovém řízení jsme uspěli a finanční dar jsme od E.ONu získali v plné výši.

Jelikož jsme trampolínu pořídili krátce před Vánoce, byl to zároveň i vánoční dárek pro naše uživatelky a jejich děti.

Trampolínu chceme využívat jako zdroj oddegování, sportovního využití a nekonvenční zábavy pro všechny věkové kategorie obyvatel našeho azylového domu. Dosud jsme totiž nabízeli vyžití na zahradě spíše těm nejmenším. Díky pěknému počasí je trampolína téměř denně využívána a plní naše očekávání.

Se sestavením trampolíny nám pomohli uživatelé azylového domu Samaritán. Za to jim touto cestou děkujeme. ▢

Bc. Veronika Halasová, vedoucí NDO

Minifor - závěrečný „dvouden“

Zase po dlouhé době jsem obdržel e-mail z kněžského semináře o konání dalšího setkání pro ministranty - miniforu. Měl jsem takový velice zvláštní pocit, protože to pro mě mělo být již naposled. Ve vlaku jsem si vychutnával každou vteřinu a na cestu městem do semináře se ke mně přidal ještě jeden kolega. Nevím, jestli jsem to zmínil v minulých článkách na toto téma, ale v druhém ročníku jsem pokračoval sám, a o to bylo těžší se jít rozloučit s takovou dobrou partou, jakou jsme tam měli. Na vrátnici jsme dorazili velice těsně, ale přece jsme to stihli, složili bágly v místnosti pro návštěvy a odebrali se k večeři, kde mne uvítali potleskem.

Po večeři nám dali čas na to se jít nastěhovat do pokojů. Já již tradičně na orlí hnízdo, což je nejvyšší okno celého semináře. Přes mou averzi k výškám jsem si tohle místo vyžádal, a to kvůli úchvatnému výhledu. Poté nás čekalo uvítání, které ukončil páter Kupka, biskupský delegát pro ministranty a předseda Arcidiecézní rady ministrantů, slovy: „Tak vás naposled vítám na takovém uvolněném miniforu, na jehož závěru se rozloučíme tady s Feďou.“ Po těchto slovech jsme se odebrali k nácvičku na sobotní liturgii, která se měla konat v olomoucké katedrále spolu s otcem arcibiskupem. Po nácvičku jsme se pomodlili a rozešli se.

Pro mě den tak úplně neskončil. Vydal jsem se na malou toulku po semináři, a když jsem se „vloupal“ do kuchyně, abych ukořistil něco k snědku, uslyšel jsem smích vycházející ze zadní jídelny. Nutno připomenout, že v celém semináři platí od 22. hodiny tzv. silencium, což znamená posvátné ticho. Dodal jsem si odvahy, prošel temnou hlavní jídelnou a se slovy „lidí je silencium“ jsem vešel do té zadní. Tam seděli u stolu kluci miniforáci s bohoslovcem Vildou Pavlíčkem, který minifor vede. Připojil jsem se k jejich diskusi na téma nejzábavnější zážitky a nashvály ve škole. Čas pokročil, a tak jsme

museli diskusi ukončit a vydat se do svých pokojů. Já jsem byl po návratu notně překvapen, že můj spolubydlící ještě nespí. Téměř okamžitě poté, co jsem ulehl do postele, jsem vyтуhl a vzbudil se až těsně před osmou hodinou.

Po probuzení následovala chvilka paniky a zděšení, která pominula až poté, co jsem nahlédl do programu a kde stálo, že ranní modlitba je až na půl deváté. Po modlitbě jsme si dali malou snídani, po které jsme měli chvíli času na případné dotazy a připomínky. Než jsem se nadál, tak byl čas, abych se odebral k hlavní bráně semináře, kde mi Laďa Sovadina otevřel dveře, protože měl zrovna službu na vrátnici. Po příchodu do katedrály jsem si oblékl ministrantské oblečení a čekal na příchod otce arcibiskupa.

Mše svatá probíhala v dokonalém pořádku a na závěr otec oceňoval za věrnou službu odznakem sv. Jana Sarkandra. Když zaznělo „z farnosti Otrokovice“, jsem jsem nenápadně drcnul do svého souseda. Po mši jsme se museli odebrat k obědu a po obědě bylo osobní volno, během kterého si kluci mohli slanit městské hradby, čehož jsem se já s poděkováním zřekl a raději jsem je sledoval oknem semináře. Po chvíli jsem si šel se zbylými lidmi, kteří mají nějaký pud sebezáchovy, zahrát „fussal“ - to je seminární označení pro fotbal v tělocvičně. 4

Přišel čas na bod programu, který byl v rozpisu označen jako Mecheche. Sesedli jsme si kolem stolu a promítali fotky z dřívějších setkání. Po promítání se otec Kupka odmlčel. Vyzval mě, abych předstoupil, a předal mi osvědčení o tom, že jsem absolvoval minifor, a pak mě nechal pronést pár slov ke klukům. Poté, co jsem se usadil na své místo, Vilda prohlásil: „Je čas, abychom se rozloučili“. Hned jak jsem se s každým rozloučil, vydal jsem se na

nádraží a odtud rovnou domů. Doma jsem si sedl k počítači, abych rychle napsal tento článek, protože hned další den, to jest v neděli, měla být uzávěrka tohoto čísla a já to chtěl stihnout.

PS.: Pevně věřím, že se v naší farnosti najdou další ministranti ochotní se v této službě dále zdokonalovat. Další ročník tohoto kurzu bude otevřen až v roce 2013. n

Jan Ondřích (Fed'a)

K zamyšlení

V předchozím článku o Miniforu se dozvídáme, že náš borec je jediný, kdo tento dvouletý kurz absolvoval až do konce. Pro naši farnost je to jistě jakýmsi vyznamenáním. Ale je se opravdu z čeho radovat?

Co ti ostatní od nás i odjinud? Někteří kurz začali, ale po pár víkendech jej vzdali, jiní ani nezačali. Ministrantů nám pomalu ale jistě ubývá, děti v hodinách náboženství jakbysmet. Sám sebe se ptám, kde je chyba.

Nedávno jsme prožili tzv. neděli „Dobrého Pastýře“. Při této příležitosti jsme

taky slyšeli, jak to je v současnosti s počtem našich bohoslovců. Jen pro připomenutí – z naší olomoucké arcidiecéze jich studuje ve všech pěti ročnících dohromady pouhých 11! Znovu se mi vynořuje stejná otázka: Kde je tedy ta chyba? A co se s tím dá dělat?

Na odpověď si moc netroufám, asi by to bylo na víc, než je těchto pár řádků. Ale jedno si přece jenom troufnu: začněme v našich rodinách! Nebojme se vést naše děti ke Kristu, třeba v té službě u oltáře. Vyplatí se to! „Nechte maličké jít ke mně, neboť jejich je nebeské království!“ Díky všem, kdo tak děláte!

Jan Žalčík

Žabičky v divadle – představení Pipi dlouhá punčocha

Je neděle 15.4.2012, devět hodin, a kolem trolejbusové zastávky pobíhá deset holek, které se společně se svými vedoucími těší na divadelní představení „Pipi dlouhá punčocha“ v podání herců ze zlínské Malé scény. Celý školní rok si holky na pátečních schůzkách čtou příběhy copaté devítileté Pipi, a tak není divu, že se do divadla tak moc těší. Konečně uvidí svoji kamarádku naživo.

Cesta do Zlína utekla jako nic a Žabky už sedí ve třetí řadě v červených sedačkách a vptávají se, kdy to konečně začne. Po třetím zvukovém znamení se najednou setmí.

Začne hrát hudba a holky užasle koukají na podium, kde se začne odehrávat příběh, kvůli němuž do divadla přijely. Ve vyprávění samozřejmě nechybí ani Tomík a Anika, Kůň, pan Nilson, táta Efraim nebo zloději Bum a Rum. Po hodině představení končí a malé Žabky jsou více než nadšené. Cestou na zastávku jedna přes druhou vykládají své postřehy. Cesta domů utekla ještě rychleji než samotné představení.

Velké Žabky – vedoucí pevně doufají, že se holkám „jiná schůzka“ líbila a i nadále budou chodit na schůzky ve velkém počtu. n

Míša Lišková

Setkání Misijních klubek ve Špindlerově Mlýně

V pátek 20. dubna jsme se sešly okolo desáté ráno v Otrokovicích na „vlakáči“. Když dovalilo všech 7 holek, nasedly jsme do vlaku a vyrazily směr Olomouc. Po dlouhé a namáhavé cestě jsme se několika dalšími vlaky dostaly do Vrchlabí. Tam jsme pár minut počkaly na autobus, který nás dovezl až do Špindlerova Mlýna. Po tom, co jsme vysedly, se nám vyskytl pohled na první sníh. Většina z nás z toho byla nadšená, a tak jsme se hned vyšplhaly na ne zrovna nejčistší hromadu zmrzlého sněhu a vytáhly foťáky. Za chvíli už nás čekal další přeplněný autobus, kterým jsme krkolomnými serpentýnami vyjeli až na vrchol k Erlebachově boudě. Přijely jsme kolem páté hodiny a to byl zrovna čas večeře. Po výborném jídle jsme měli chvíli k vybalení a kolem sedmé jsme šly na první společné setkání do Vnitra. Tam se nám představilo prvních pár klubek, zazpívaly jsme několik písniček a pak nám brněnské klubko předvedlo scénku, kterou si nacvičilo. Na závěr jsme se pomodlily a odešly na pokoje.

Ráno nás nemile překvapilo brzké vstávání, ale když jsme vylezly ze spacáků a scházely dolů točitou silnicí na mši, všem nám stoupla nálada. Na to, že jsme byly na horách, bylo opravdu krásně a snad nikomu nebyla zima. Posnídaly jsme každá podle svého výběru ze švédských stolů. Na dopolední program jsme se zapsaly už předtím, a tak jsme se konečně najezené usadily v salonku a dívaly se na misijní filmy. Protože se nám to líbilo, podívaly jsme se snad na všechny dévédéčka. Z vedlejší místnosti se k nám linula vůně horké zeleninové polévky, jakou můžete

dostat jen na horách.

Odpoledne jsme vyrazily k polským hranicím. Cestu nám trochu znepríjemnil silný vítr, ale zvládly jsme to až do Polska. Tam jsme udělaly pár fotek a rychle se vrátily zpět. V chatě jsme okamžitě všechny vyzuly promočené boty a natáhly si suché oblečení. Později jsme se vyhladověle vydaly na večeři a posilnily se buchtíčkami s krémem. Večerní program ve Vnitru byl opět zajímavý, ale i zábavný. Po představení skupinek nám otec Šlégr promítal fotky ze své cesty na Srí Lanku a ukázal nám, jak se tam lidé modlí. Když jsme dorazily na pokoje, skoro nikomu se ještě nechtělo spát, a tak jsme si povídaly. Dost jsme se u toho nasměly a usnuly jsme docela pozdě.

Ráno jsme snědly snídani a ještě přede mší svatou jsme uklidily pokoje a sbalily si věci. K obědu byl výborný kuřecí řízek, pak jsme si zašly pro věci, poděkovaly a rozloučily se.

Na autobusové zastávce jsme se rozklepaly zimou, ale jakmile jsme se dostaly do Špindlerova Mlýna, mohly jsme odložit zimní bundy. Na zpáteční cestu, opět několika vlaky, jsme si doplnily zásoby v Penny marketu. Něco před půl devátou jsme se unavené, ale plné zážitků vrátily zpátky domů, do Otrokovic.

Na horském klubání se nás sešlo přes sto malých misionářů. Celý víkend jsme si moc užily a seznámily se s posláním misionářů. Tímto bychom rády poděkovaly těm, kteří se zasloužili o to, abychom mohly jet, a také naši vedoucí Monči Matějčkové. ▢

Lidka Ševečková a Marki Buchtová

Ze života Tomíků

13.-15. 4. Skupinka holek Sluníček strávila víkendovou akci v Uherském Hradišti.

15.4. Naše nejmenší holky Žabičky se vydaly na divadelní představení „Pipi, dlouhá punčocha.“

22.4. Holky z Misijního klubka zavítaly na

tradiční Horské klubání do Špindlerova Mlýna.

28.4.-1.5. Skupinka starších „oddíláků“ z řad Kopretin a 15UP poznávala krásy Západních Tater, Roháčů.

5. - 8.5. Kluci z řad Poutníků a Škorpionů prožili prodloužený víkend v Praze a okolí Slapské přehrad.

Svatovojtěšská veselice letos vyprávěla

Letošní Svatovojtěšská veselice se nesla v duchu televizního seriálu Vyprávěj. K vidění byla spartakiáda, návštěvníci se mohli vrátit do dob besídek k MDŽ, zaposlouchali se do starých hudebních hitů, zhlédli scénku z filmu Vrchní, prchni a hlavně si dobře zatancovali.

Víkendovka Sluníček očima vedoucí

Druhý dubnový víkend vyrazila skupinka Sluníček na víkendovou akci Amazing Race na tomáckou základnu do Uherského Hradiště. I když si troufám říct, že jsem poměrně ostřílená vedoucí, pokaždé mě dokážou děti něčím překvapit. Zde jsou jen střípky toho, co mi utkvělo v paměti.

V sobotu jsme vyrazili na nedalekou rozhlednu Rovnina, vycházka asi tak 10 kilometrů. Už po prvním kilometru se některé naivní duše ptaly, kdy už tam budeme. V průběhu cesty jsem byla terčem otázek typu: „Proč jdeme na tu rozhlednu pěšky?“ „Proč je to tak daleko?“ nebo „Proč je rozhledna na kopci?“ Komentář: „My jsme si ale na akci jely odpočinout!“ mě opravdu rozesmál. Když jsem si troufla říct, že odpočívají pohybem, tak se mi mé svěřenkyňe upřímně vysmály.

Ovšem zcela nezapomenutelným zážitkem byla situace na širokém poli těsně pod rozhlednou – schylovalo se k bouřce, zvedal se vítr a najednou vidím klubko holek stojící uprostřed pole – tuším problém. Nemýlím se. Středem pozornosti je malá slečna XY, která si do svých dlouhých hustých vlasů zapletla hrst suchých bodláků. Následujících patnáct minut tedy trávíme tím, že se asi pět lidí snaží jí bodláky z vlasů dostat. Na otázku, proč to udělala, odpověděla, že ona neví, že to nějak ten vítr.

V neděli dopoledne jsme se vydaly do místního kostelíka na mši svatou. Sedly jsme si do předních lavic a zdvojnásobily tak počet návštěvníků. Holky se zatvářily svatě, to ony umí, a ve tvářích tamějších babiček v lavicích se objevilo nadšení. Vpředu se jedna naklonila k holčám: „Odkud jste?“ „Z Otrokovic.“ „A vy jste tu na neděli?“ „No, my tady máme víkendovku.“ Poté co tato vyslankyně zjistila potřeb-

né informace, naklonila se k sousedce vpravo i vlevo a předala tuto zprávu dál - už to jelo! Jsou z Otrokovic, jsou z Otrokovic, běželo lavicemi. Jedna tuto zvěst předávala druhé, a než mše začala, už to věděl celý kostel včetně pana faráře, kostelníka i varhaníka.

Po mši sbíhají holky ze schodů dolů k základně, já jdu mezi posledními. Když přicházím, zpoza rohu slyším: „Bacha, Hanka!“ A žuch, kdosi seskočil ze zidky. Jenom od pohledu je mi jasné, kdo byl tím skokanem roku. Ptám se tedy oné osoby: „Kdes lezla?“ „Nikde.“ „A to ti mám věřit?“ „Jo, já jsem fakt nikde nelezla,“ odpovídá se zcela chladným výrazem. „Nelži, před chvílí jsi byla na mši svatě.“ „No tak, jo, dobře.“

Očekávám, že po přečtení tohoto článku mi na páteční schůzce budou holky jistojistě tvrdit, že tak to fakt nebylo, ale já vím své. n

Hanka Ludvíková

Pro zasmání

n Pepíček píše domů z tábora: „Milí rodiče, mám se dobře, hodně jím a odpočívám. Buďte klidní a nebojte se o mě. P.S.: Co je to salmonela?“

n Tomáš píše mamince z tábora: „Abych nezapomněl, prosím, vyříd' Jožkově mámě, že Jožka je v pořádku. On teď nemůže psát, protože má ruku v sádře.“

n Teta má na starosti čtyřletého synovce. Připraví něco dobrého na oběd, usednou ke stolu a než se dají do jídla, chce se pomodlit. Synovce zkouší: „Pavlíku, co říká maminka před jídlem?“ Pavlík chvíli přemýšlí a pak vyhrkne: „Nepokecejte se, vy čuňata.“

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 10.6.2012. Vydání dalšího čísla: 24.6.2012.

Osmisměrka - Noc kostelů

Do příprav na Noc kostelů bylo letos v naší farnosti zapojeno množství farníků. Informace hlavním organizátorům přicházely s heslem: *Noc kostelů už je tady...* (dokončení najdete v tajence osmisměrky)

ALBA, ANNA, BASA, BERLA, ČERVEN, DEKA, DLUH, DRÁHA, DUŠE, HLASITÝ, HO-LIČ, HOUBA, HRNEK, ISLÁM, IZÁK, JABLKO, KBELÍK, KOUPELNA, KUCHAR, LAIK, LAMPA, LÍPA, LOPATKA, MAPA, MAREK, METR, MLHA, OBĚŤ, OBSLUHA, OKNO, OVCE, PARK, PLEVEL, PLNÝ, POLITIK, POPELEC, PRST, ROUHÁNÍ, RŮŽE, ŘEDI-TEL, SÁRA, SMETÁČEK, SNÍH, SODOMA, ŠTĚTEC, TLAK, URNA, VETERINÁŘ, VÍRA, VLAK, VNUK

Letní tábor v Bánově se blíží

Milí rodiče, milí táborníci a milé tábornice, rok se s rokem zase sešel a letošní tábor už pomaličku klepe na dveře. Čeká nás již čtvrtý společný tábor. Letošních 14 táborových dní strávíme opět na oddílovém tábořišti v Bánově.

A kdy že konečně sbalíme kufry a vyrazíme? Termín tábora je 15. 7. - 28. 7. 2012 (od neděle do soboty). Pokud ještě nemáte přihlášku, obraťte se na jakéhokoli vedoucího. Nezapomínejte však, že termín odevzdání závazné přihlášky je 31. 5. 2012. Prosim, snažte se tento termín dodržet. Ulehčíte nám tím spoustu práce.

Pokud máte jakékoli dotazy týkající se tábora, můžete se obrátit na hlavního vedoucího tábora Vladimíra Berana (lada@tom1419.org, 776 875 507) nebo na zástupce hlavního vedoucího Michaelu Liškovou (liškova.misa89@post.cz, 605 807 382, 773 667 382). n

